

ASSUMPTA COMAS BRUNET

Sóc nascuda a Sant Vicenç de Montalt, al cor del casc antic, un lloc preciós, bucòlic i entranyable...Tot i que actualment, potser “massa” tranquil. Visc a la mateixa casa on vaig néixer fa 71 anys.

Sóc la gran de tres germans. Guardo records molt bonics de la meva infantesa jugant pels carrers encara sense empedrar, acudint a l'escola a la Plaça del Poble...Un dels molts records que encara em vénen de quan era una nena, són les pessigolles que sentia a l'estómac quan els diumenges a la tarda s'acostava l'hora d'anar al cinema al “Delme” a veure El NODO i les dues pel·lícules que el seguien, “La primera” i “La bona”. Això sí, després d'haver assistit a les quatre de la tarda a la corresponent hora de catequesi i a les cinc al res del rosari a l'Església. Era la manera de tenir la butlleta d'“assistència” que ens permetia l'entrada desitjada sense pagar.

L'esbarjo cultural de la meva joventut, com la de la gran majoria de nois i noies de la meva època, van ser les activitats a l'entranyable Centre Parroquial “El Delme”, teatre, cinema, tertúlies...

Em vaig casar ara ha fet 50 anys, amb l'Enric Pons Gali, fill de Mataró que quan em va conèixer, de seguida va dir que li agradaria quedar-se a viure a Sant Vicenç perquè alhora que s'havia enamorat de mi també ho havia fet del poble.

Fruit del matrimoni, varen néixer els nostres tres fills, l'Enric, l'Oriol i en David. No cal dir que han estat i són el Nord de la nostra vida. L'Enric es va casar amb l'Anna i amb ella varem guanyar una filla.

Amb l'arribada de les nostres nétes, Laia i Alba, hem descobert el plaer més gran (al meu pensar) que hi ha en aquesta vida, després d'infantar, com és ser avis. Els avis sabran de què parlo.

Em sento molt satisfeta com a esposa, mare i àvia. També estic orgullosa de gaudir encara de la companyia del meu pare (l'avi Pera) que ja ha complert 100 anys i que (tot i que vol més atenció i paciència que un infant) encara el tenim entre nosaltres.

Gràcies a la família Cornudella, als 12 anys, vaig poder anar a estudiar al Col·legi Lestonnac a Barcelona, on vaig acabar la meva formació tan acadèmica com personal. Als 15 anys vaig entrar a treballar com administrativa a l'Ajuntament de Sant Vicenç, fins a la meva jubilació.

En aquella època, només hi havia en plantilla: un secretari-interventor, un agutzil, un guàrdia de vinya i un peó de la brigada. Després hi havia contractats uns Serveis d'advocat, arquitecte...

En quan als meus gustos i aficions, m'agrada molt la música, el cant, el teatre, el cinema, la poesia, llegir i viatjar.

Actualment estic molt "aparcada" per diverses circumstàncies. Creia que quan em jubilaria em dedicaria a fer activitats que m'agradessin i que no pararia.

El moment és òptim ja que es fan moltes coses aquí al Centre Cívic i hi ha una associació de jubilats molt activa però desgraciadament, per diversos motius familiars, no he pogut assolir les meves aspiracions.

Conservava la meva afició al cant sent membre de l'Orfeó parroquial El Delme, durant més de 50 anys, però també he hagut de deixar-ho. Igual que la lectura, i els viatges.

M'agrada molt la casa i procuro tenir a la família sempre que puc reunida a l'entorn de la taula, això encara ho conservo (de moment).